

DEFINITIEF ONTWERP

MEERLAND

GEMEENTE EINDHOVEN TKA NOVEMBER 2000

1

Inhoud

INLEIDING	5
THEMATISCHE UITGANGSPUNTEN	6
ONTWERPMIDDELEN	7
ONTWERP	9
THEMAKAARTEN MEERLAND	
Concept	13
Verbindingen	15
Bouvvelden en bebouwingsaccenten	17
Watersysteem	19
Beplanting	21
Zichtlijnen en oriëntatiepunten	23
Programma / Bijzondere functies	25
Ontsluitingsstructuur Meerland	27
Beeldende kunst	29
Beheer graslanden	31
Details	33
Reliëf	35
TIJD	
Fasering	39
Een park moet groeien	41
NADERE UITWERKING	
Parkmeubilair	45

Inleiding

Meerhoven wordt een woon-, werk- en recreatiegebied dat binnen Eindhoven een heel eigen karakter draagt, dat van een stedelijk podium dat is gericht op het landschap van de Kempen. Enerzijds vastgekoppeld aan en opgenomen in de bestaande stedelijke structuur, anderzijds een logische voortzetting van het Kempisch landschap. Een ontwerputgangspunt, dat is vastgelegd in het Masterplan voor Meerhoven, basis voor de verdere planvorming.

In het Masterplan zijn de diverse woon- en werkgebieden, het centrum en de groengebieden in een afwisselend ritme gelegd rondom een grote centrale ruimte. Deze ruimte is het bindend element voor heel Meerhoven, de plandrager van waaruit alle milieus in dit nieuwe stadsdeel zijn te overzien. Een ruimte die het Kempisch landschap tot in het hart van de nieuwe wijk brengt.

Aankankelijk werd die centrale open ruimte vormgegeven als een grote waterplas. Plassen en vennen zijn immers eigen aan de streek en op deze wijze zou de mogelijkheid worden geboden van wonen aan water, een in Eindhoven in deze vorm nog niet eerder aangeboden woonmilieu.

In de ontwerpfase van Meerhoven werd de vogelaantrekking van de plas beheersbaar geacht. Daarmee leken de met de vogelproblematiek verbonden risico's voor het vliegverkeer van Eindhoven Airport aanvaardbaar. Echter, na uitvoerige studies naar de risico's voor de vliegveiligheid, is in september 1999 besloten af te zien van de aanleg van de plas. Er moest dus naar een nieuwe plandrager voor Meerhoven worden gezocht, in een andere vorm dan die van een centrale waterplas, met inachtneming van de oorspronkelijke ruimtelijke uitgangspunten.

De zoektocht naar een nieuwe plandrager vond plaats in de vorm van workshops, waar vertegenwoordigers van de gemeente en van TKA aan deelnamen.

Uitgangspunt in de workshops was de gedachte dat de centrale ruimte open moest zijn, onbebouwd, en moest kunnen dienen als recreatief element. De plas voldeed aan die uitgangspunten, omdat die ook zou kunnen worden benut voor water- en oeverrecreatie, als aanvulling op de recreatiemogelijkheden van de groene wiggens die op de plas zouden uitlopen.

Open, onbebouwd, met recreatieve mogelijkheden. Aan deze eisen zou ook een park voldoen, als dat zou worden aangelegd in plaats van een plas. Geen plas, maar land. Land in Meerhoven, het Meerland.

Thematische uitgangspunten

- herkenbaarheid van het Meerland als één samenhangende collectieve ruimte, gevarieerd in opbouw en functies, maar zich als één geheel presenterend,
- de contrasten in de randen tussen natuur en cultuur, zacht en hard, landelijk en stedelijk, dienen in het ontwerp te worden geprofileerd, overzichtelijk te worden gemaakt en te worden gebundeld zodanig dat het park de plandrager van Meerhoven is en de gebruiker steeds weet waar hij/zij zich bevindt,
- binnen het park een afwisseling van openheid en dichtheid, van stille en drukke delen, van rustige plekken en opvallende accenten, van eenzaamheid en ontmoeting,
- visuele openheid, waardoor diepe doorzichten naar de diverse onderdelen van Meerhoven ontstaan, naast besloten plekken,
- functionele bruikbaarheid, voor recreatie, wandelen, kijken, actief en passief bezig zijn, kunstmanifestaties, opvang van water,
- het geheel moet duurzaam zijn, lange tijd mee kunnen. Het park moet aanpasbaar zijn in de loop van de tijd, functieveranderingen moeten mogelijk zijn. Niet alles hoeft te worden ingevuld, het raamwerk moet duidelijk zijn, helder, maar de onderdelen die in dat raamwerk gevat zijn, zijn veranderbaar, al naar de behoeften van de tijd.
- de ecologische ambitie is beperkt: door het park lopen twee ecologische verbindingzones tussen ecologisch kerngebied Habraken (amfibieën) en Beatrixkanaal. In het park is voorzien in een aantal eilanden waar de verstoring minimaal is, en waar natuurontwikkeling binnen het gegeven van stedelijke ontwikkeling een kans krijgt.

Ontwerpmiddelen

- hoogteverschillen en reliëf. Overgangen, gradiënten tussen milieus blijken in de praktijk geliefde plekken te zijn. Een diversiteit aan beelden is vanuit die situaties mogelijk, afwisseling. Ook de natuur ontwikkelt zich het best ter plaatse van dergelijke gradiëntsituaties,
- zichtlijnen naar open ruimten en naar accenten,
- intieme plekken, beslotenheid tussen boomgroepen met een informeel karakter,
- dieptewerking en perspectief, met hekwerken en graspaden langs de open ruimten,
- een hiërarchisch stelsel van routes, geënt op een circulaire route langs de buitenrand van het parkgebied, via welke alle milieus zijn te zien, met harde en zachte overgangen,
- een stadsweide langs een landelijke watergang, met een terrasvormige overgang naar het stedelijk gebied,
- grasweiden met natuurlijke kruidenontwikkeling naast geschoren grasvlakten,
- een gesloten waterstelsel met een Kempisch ven, een beek, een plas, open landelijke waterlopen en stedelijke watergangen, zachte en harde oevers, een moeras en een terras aan het water, natuurlijk verloop naast een pomp installatie,

Ontwerp

Het Meerland is ongeveer 70 ha groot. Een landelijke open ruimte in een stedelijk gebied, met langs de randen een opeenvolging van stedelijke en groene functies, vanuit het park goed te herkennen.

De ruimtelijke opbouw lijkt willekeurig en informeel, maar heeft een herleidbare, herkenbare hoofdvorm.

De opbouw wordt gekenmerkt door een uitgesproken herkenbaar kader. Het geheel is altijd te overzien, met aan de oostzijde vooral bebouwing en aan de westzijde bosbeplanting. In de randen een variatie aan gebruiksmogelijkheden tussen natuurlijk en cultureel.

Thematische contrasten, tussen natuur en cultuur, tussen zacht en hard, tussen landelijk en stedelijk, vormen de verbijzondering van de rand.

Bij het ontwerp heeft een oriëntatie op de aanwezige en nieuwe landschappelijke elementen voorop gestaan.

Meerland is een openbaar park en een stadsweide. Het doet herinneren aan Engelse parken, met hun grasvlakten, boomgroepen, waterpartijen, brede doorzichten en intieme plekken. Openheid en beslotenheid wisselen elkaar af, lichte en donkere plekken, stille en drukke delen. Een park als een stedelijke pastorale.

In Nederland zijn voorbeelden te vinden in de vorm van oude landgoederen die in de stad zijn opgenomen, zoals Sonsbeek in Arnhem.

THE MAKARTEN MEERLAND

0 50 100 250 500m

Concept

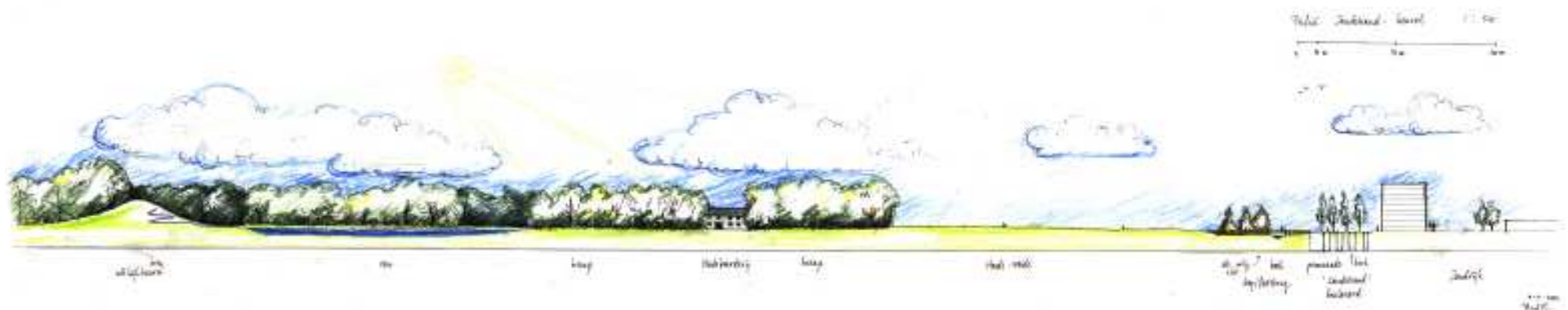
Het Meerland is een open groene ruimte die in contrast staat met de aangrenzende compacte woongebieden: zacht, glooiend, verrassend, geheimzinnig, weids.

De randen aan de stadskant zijn hard en abrupt, aan de kant van het Kempenlandschap zacht en vloeiend.

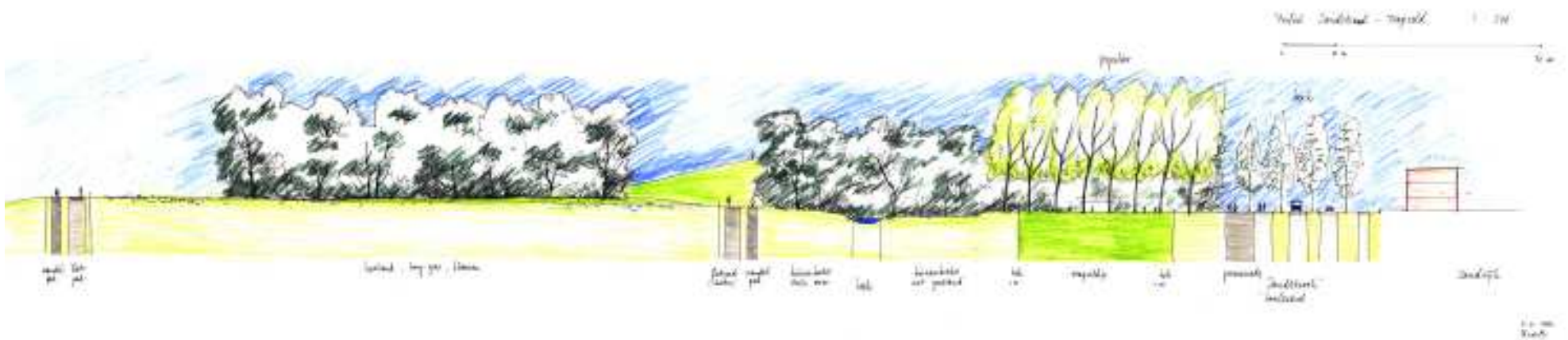
In het park zelf zijn de overgangen tussen open en dicht vormgegeven door middel van elliptisch lopende lijnen in de plattegrond.

De zichtlijnen door het park vallen waar mogelijk met deze ellipsen samen, waardoor de zichtassen de mogelijkheid bieden om de verschillende milieus te overzien.

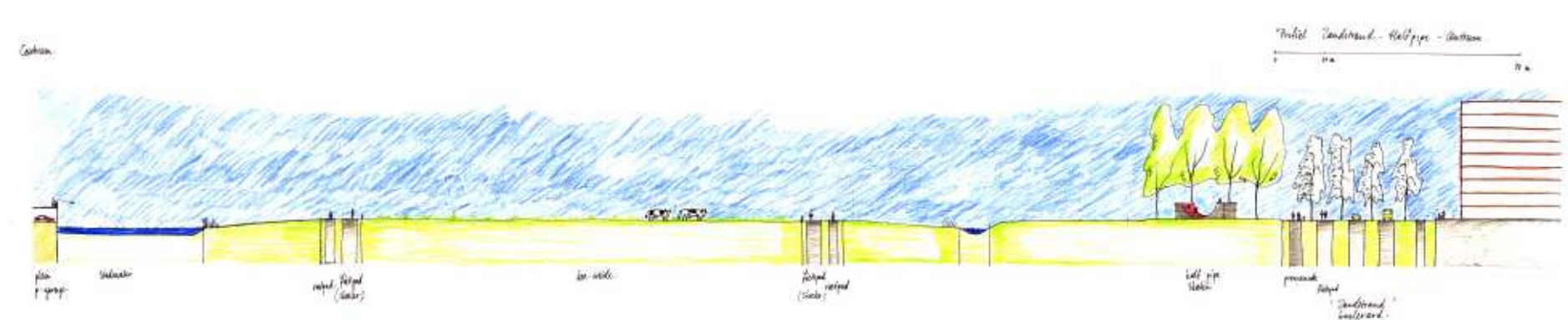
Profiel Zandstrand - heuvel

Profiel Zandstrand - trapveld

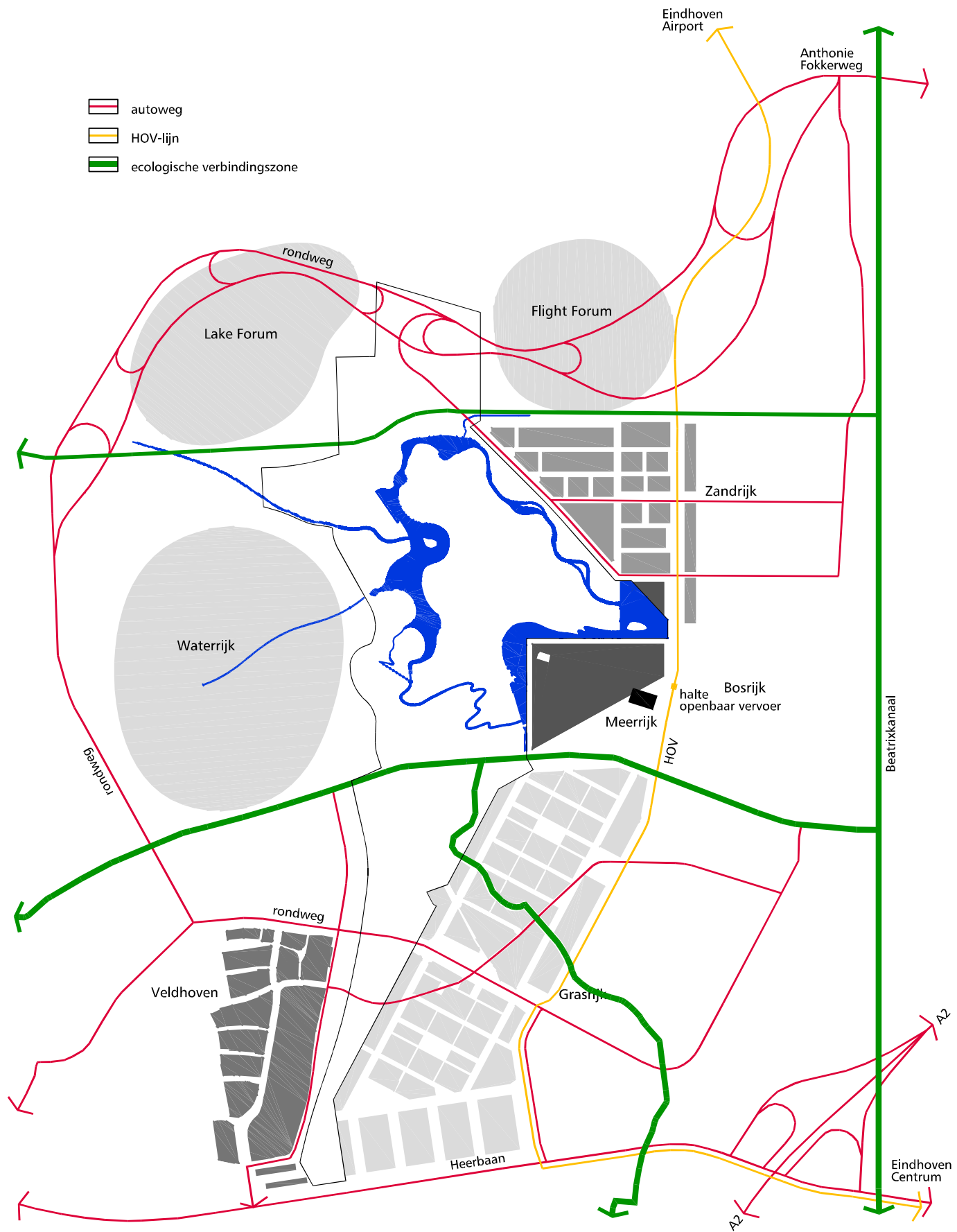
Profiel Zandstrand - halfpipe - centrum

0 50 100 250 500m

- autoweg
- HOV-lijn
- ecologische verbindingszone

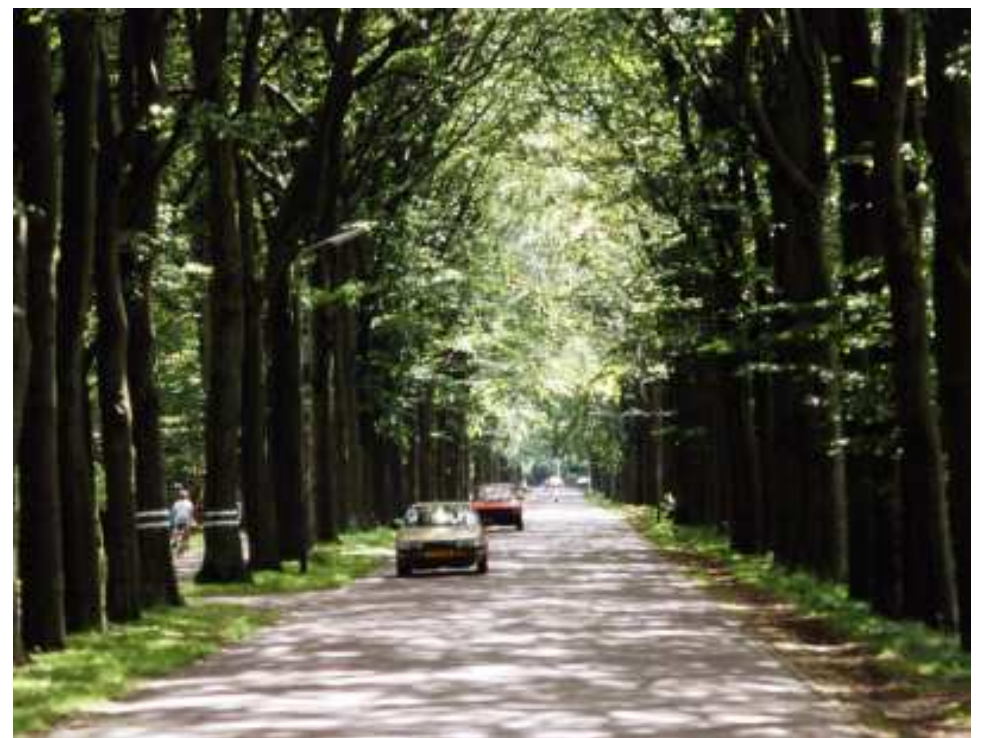

Verbindingen

Het Meerland is fysiek door wegen en een groene infrastructuur gekoppeld aan de omgeving. De rondweg biedt op een aantal punten een blik op het Meerland. Nu eens is de rondweg dichtbij, dan weer verder weg, en de zuidpunt van het plangebied wordt door de rondweg doorsneden. Vanaf dit punt is er zicht op de open ruimte, waarin de sportvelden zijn gesitueerd. De afslag van de rondweg naar Zandrijk leidt langs het park, hier geaccentueerd door een heuvel.

Er is ook een koppeling met de HOV-lijn. Ter hoogte van het centrum (Meerrijk) heeft men een breed uitzicht over het Meerland. Het Meerland opent zich hier in zijn volle breedte, nadat de bus door de woonbuurten heeft gereden.

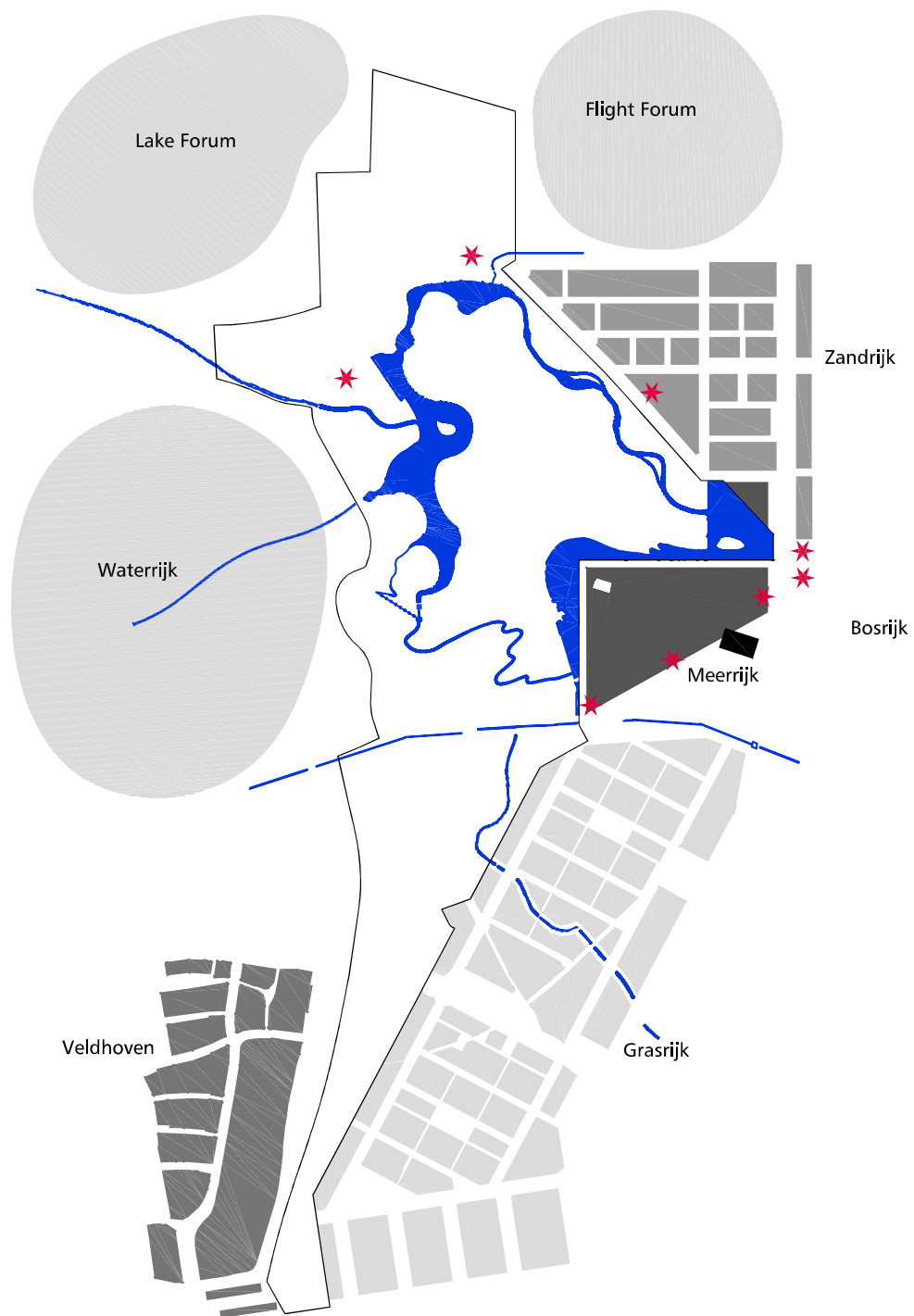
Ecologische verbindingen lopen vanuit het Kempenlandschap, in zuidwestelijke en noordoostelijke richting, door en langs het Meerland naar de ecologische route van het Beatrixkanaal, die een schakel vormt in het systeem van ecologische verbindingen in Eindhoven.

0 50 100 250 500m

- bouwveld
- bijzondere bebouwing/ hoogbouw

Bouwvelden en bebouwingsaccenten

De randen van het park worden gevormd door verschillende bouwvelden. Zandrijk, Meerrijk (centrum) en Grasrijk grenzen direct aan de open ruimte van het Meerland. Het Meerrijk biedt, als een verhoogd gelegen vesting, de scherpste confrontatie met het park.

De verkaveling van Zandrijk, Meerrijk en Grasrijk is strak, orthogonaal en helder. In contrast hiermee staat het park met zijn variatie aan ruimten. De tegengestelde sferen van de bebouwing en het park leveren samen een harmonie op, de harmonie van Meerhoven als het stedelijk podium naar de Kempen.

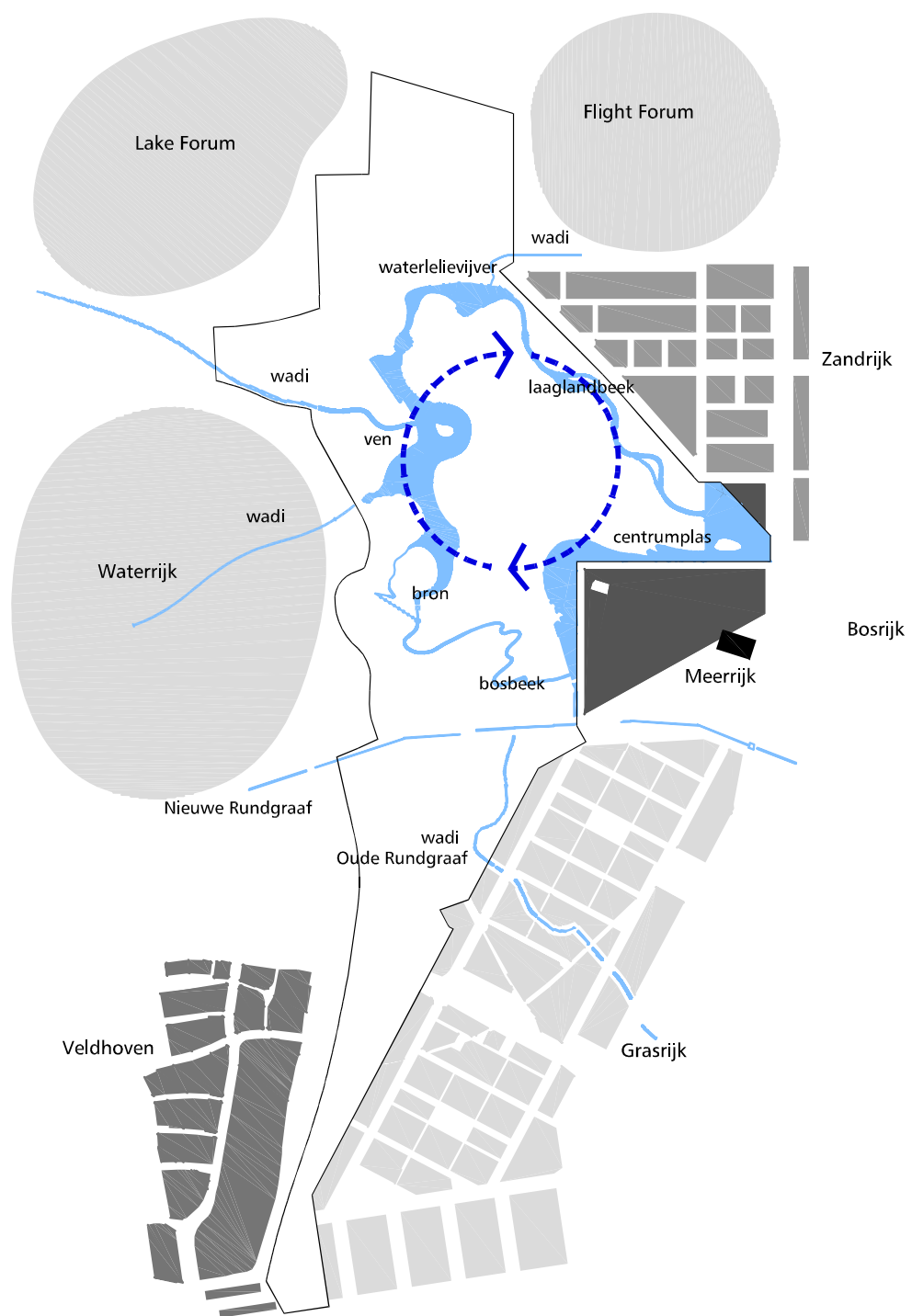
Waterrijk sluit aan bij de bosrand en het 'vennegebied' aan de westzijde van het Meerland

Er zijn verschillende bebouwingsaccenten in de omgeving, die in het park voor oriëntatiemogelijkheden zorgen en aanleiding vormen voor zichtlijnen over het water en tussen de beplanting door. Het Meerland wordt door die accenten in de ruimte vastgezet, herkenbaar en overzichtelijk.

0 50 100 250 500m

Watersysteem

Het watersysteem van Zandrijk, Flight Forum en Lake Forum is altijd gebaseerd geweest op afwatering van overtollig regenwater op de plas. Water blijft noodzakelijk in het park, vanwege de noodzaak tot waterbuffering. Het watersysteem wordt vooral gevoed met water afkomstig van de bedrijventerreinen Flight Forum en Lake Forum.

Het watersysteem is in tegenstelling tot het systeem met de centrale plas onaantrekkelijk voor meeuwen: er zijn geen grote oppervlakten water, de oevers zijn beplant dan wel door menselijke activiteiten onrustig voor vogels, het water stroomt omdat het wordt rondgepompt.

Het water vormt een belangrijke attractie in het park. Er is 3,9 ha wateroppervlak in het plan vereist als buffer voor de omringende gebieden. Door het rondpompen van water wordt het bergend vermogen vergroot. Rondpompen is tevens noodzakelijk om de waterkwaliteit te kunnen waarborgen. In verband met de visuele aantrekkelijkheid dient het watersysteem steeds watervoerend te zijn. Vanwege de zichtbaarheid zal het water als gesloten systeem, onafhankelijk van het grondwater, uitgevoerd worden.

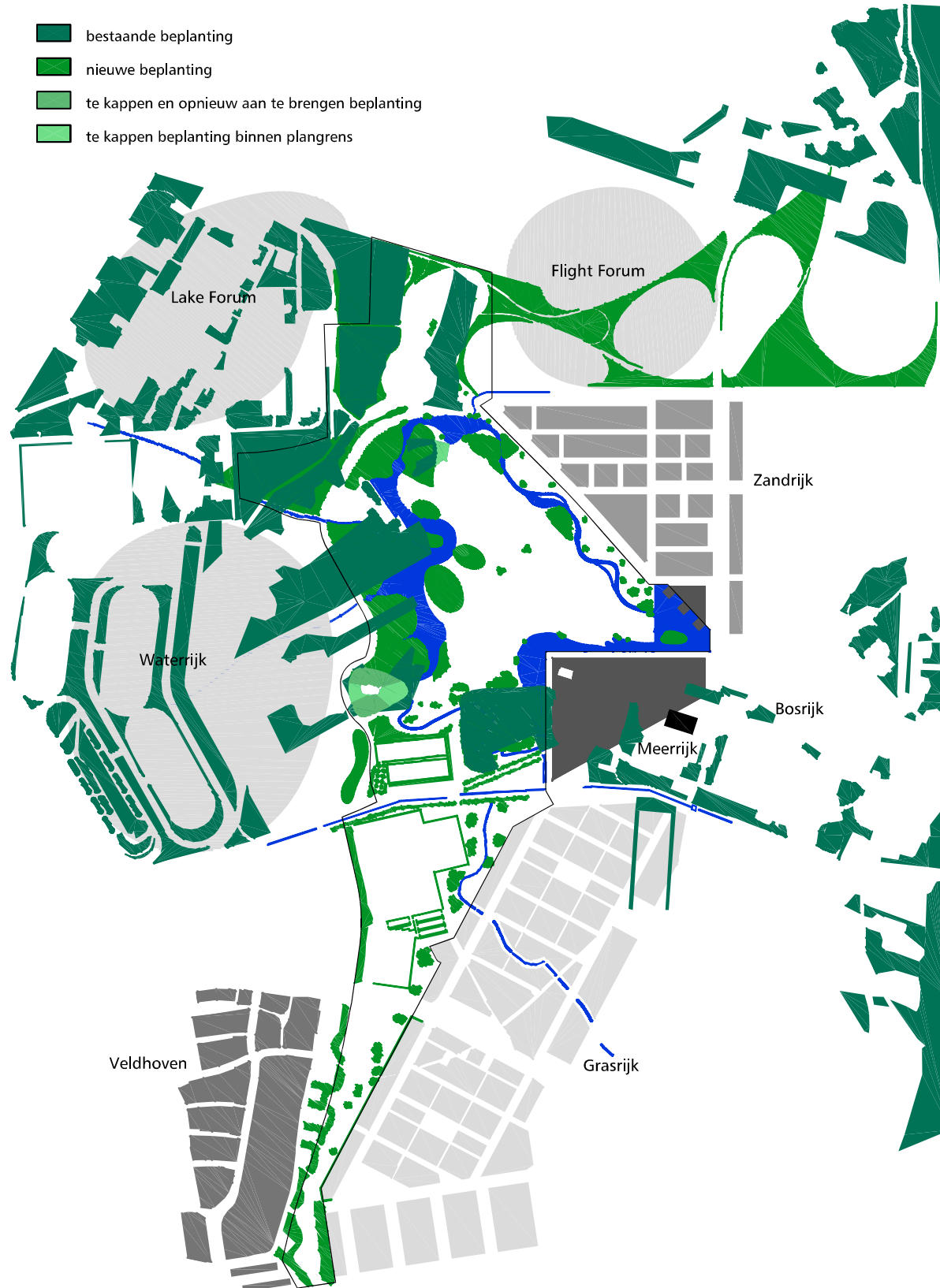
Vanwege de vogelproblematiek is er gekozen voor water dat vanuit een bron, via een ven en watervallen naar een waterlelievijver stroomt, en dan overgaat in een laaglandbeek. In deze beek zijn verschillende punten waar de stroming van het water wordt gedramatiseerd, zoals een keienbedding en een stroomversnelling. De beek gaat over in de centrumplas en wordt via een bosbeek en pijpleiding terug naar de bron gevoerd. Het merendeel van het water stroomt via een vijzelgemaal en een bassin terug in het ven. Er is extra berging in de infiltratiecapaciteit gecreëerd in de natte weide aan het einde van de bosbeek en door verlaging van het terrein tussen de eikenlaan en de Nieuwe Rundgraaf. De wadi van de Oude Rundgraaf eindigt eveneens in een verlaagd infiltratiegebied. Overschotten worden via een overstort naar de Nieuwe Rundgraaf en vandaar naar het Beatrixkanaal geleid.

0 50 100 250 500m

- bestaande beplanting
- nieuwe beplanting
- te kappen en opnieuw aan te brengen beplanting
- te kappen beplanting binnen plangrens

Beplanting

In het plan wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van de bestaande beplanting en van een beplantingskeuze die aansluit op de ecologie, soms aangevuld met andere soorten vanwege hun sierwaarde. De soorten die in de nieuwe beplanting worden toegepast zijn typerend voor de schrale droge zandgronden: eik, berk en andere loofbomen. Langs het water worden vochtminnende soorten aangeplant, zoals de els. Het bestaande Douglassparrenbos bij Meerrijk dreigt het plangebied ruimtelijk in tweeën te delen. Om dat te voorkomen, worden de sparren opgekroond en wordt de bosbeek door het bos heen geleid, waardoor meer licht in het bos kan doordringen. Als onderbeplanting worden onder meer rhododendrons aangeplant, zonder daarbij de vista's te frustreren.

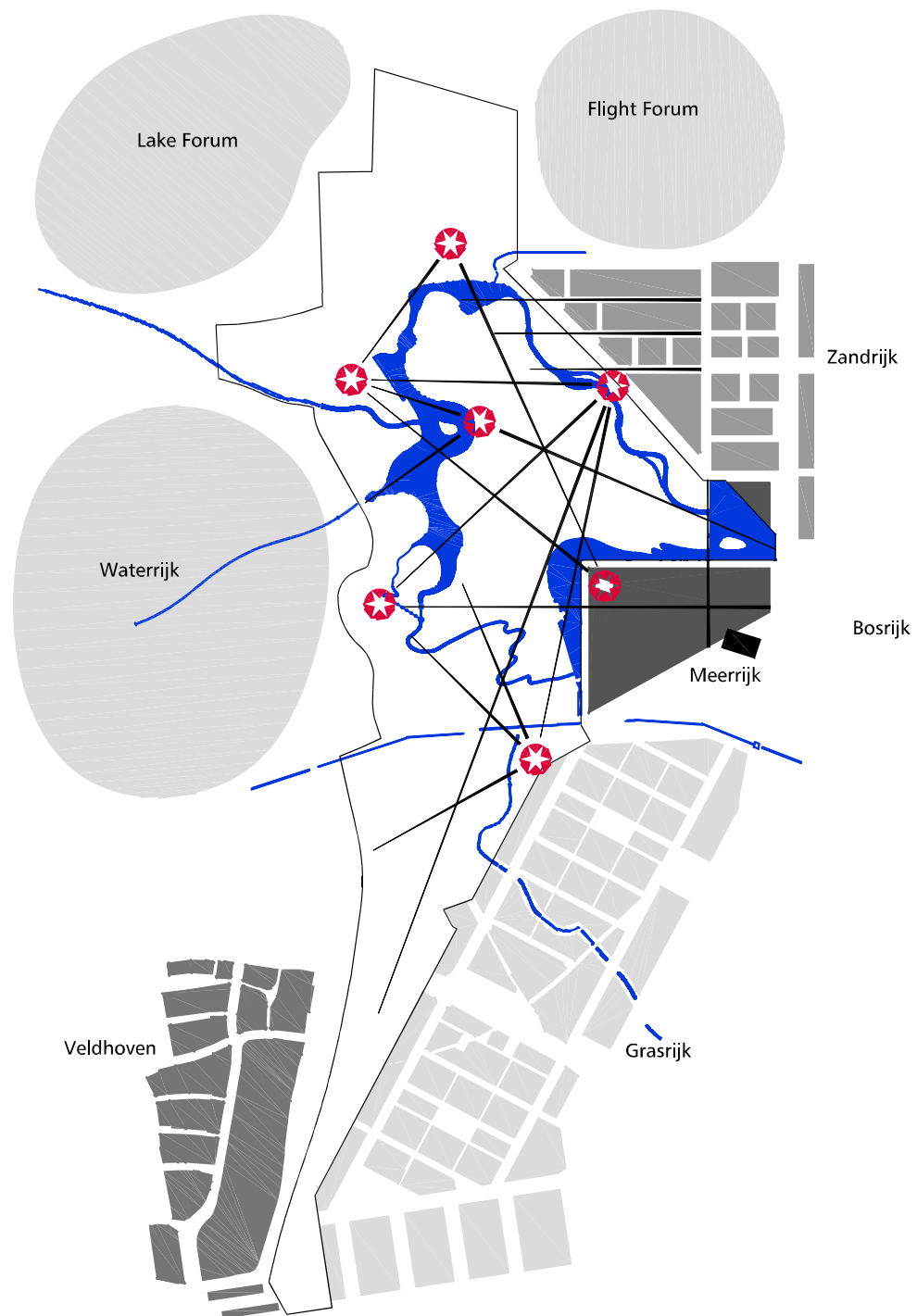
Uitgesplitst naar lokatie worden de volgende beplantingselementen voorgesteld:

- bos op de noord-zuid door het park lopende rug: voornamelijk eik, berk, aangevuld met acacia en grove den, als onderbeplanting lijsterbes en krent,
- bosschages in het park: eik, esdoorn, tamme kastanje, els, ratelpopulier, lijsterbes, hulst en hazelaar,
- boomgroepen in het park: eik, linde, esdoorn, els, zwarte populier en es,
- langs het water van onder andere de laaglandbeek en de Oude Rundgraaf: zwarte els, en pleksgewijs moerasvegetatie,
- het Douglasbos wordt transparant gemaakt: opkronen, pleksgewijs aanbrengen van rhododendrons, bosrank en varens. Op de lange termijn kan het bos worden uitgedund of vervangen door andere soorten,
- bij het centrum en bij de hoogbouw: treurwilg,
- een beukenhaag langs de bebouwing van Grasrijk en de voetbalvelden,
- rond de tennisbanen: berk, lijsterbes, coniferenhaag,
- de vijver bij de hoogbouw in het park is vol waterlelies.

0 50 100 250 500m

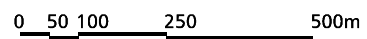

Zichtlijnen en oriëntatiepunten

Een stelsel van zichtlijnen verbindt het park met zijn omgeving.

Aanleidingen voor zichtlijnen zijn met de klok mee: de entree vanuit Zandrijk het park in, de HOV-halte, het plein in Meerrijk, het einde van de esplanade, de verhoogde radarheuvel, de plek aan het ven, de stadsboerderij en de uitzichtheuvel bij Zandrijk.

- stadsplein (S) - esplanade (E) - manifestatie (M)
- voetbal
- tennis
- speelplekken
- stadsboerderij
- woontoren
- openbaar groen
- volkstuinten
- krachtstroom

Programma / Bijzondere functies

Het programma voor het park bestaat uit een aantal harde en een aantal zachtere onderdelen, die onder andere voortkomen uit de sfeer zoals die in het schetsontwerp is neergelegd. Het stadsplein biedt een overzicht over het park. Stadsplein en manifestatieterrein zijn aan elkaar gekoppeld en kunnen als tribune en podium gebruikt worden.

Er is voorzien in een sportpark voor voetbal met vijf oefenvelden, een wedstrijdveld met tribune en kantine en ruim 180 parkeerplaatsen. Het sportpark is netto (zonder ontsluiting en parkeren) ongeveer 6 ha groot. Het tennispark telt 14 velden, een kantine en ca.40 parkeerplaatsen. Het is netto ongeveer 1,5 ha groot.

Langs de rand van Zandrijk zijn naar aanleiding van wensen van bewoners speelplekken voor oudere kinderen gesitueerd: een beachvolleybalveld, een skate-voorziening, en trapveld. In het transparant gemaakte Douglasbos tegen het centrum en bij de voetbalvelden worden eveneens speelplekken voor de oudere jeugd opgenomen.

De stadsboerderij heeft een publieksfunctie, en kan dienen als informatiecentrum, horecapunt/theehuis en eventueel kinderboerderij, waar koeien en kippen bekeken kunnen worden. Er kan een kruidentuin en een heemtuin worden aangelegd. Daarnaast is er ruimte voor de parkbeheerder. Een woontoren van 16 lagen is als beëindiging van de promenade van Zandrijk aan de noordzijde in het park gesitueerd. Het parkeren gebeurt in een parkeerkelder en op maaiveld.

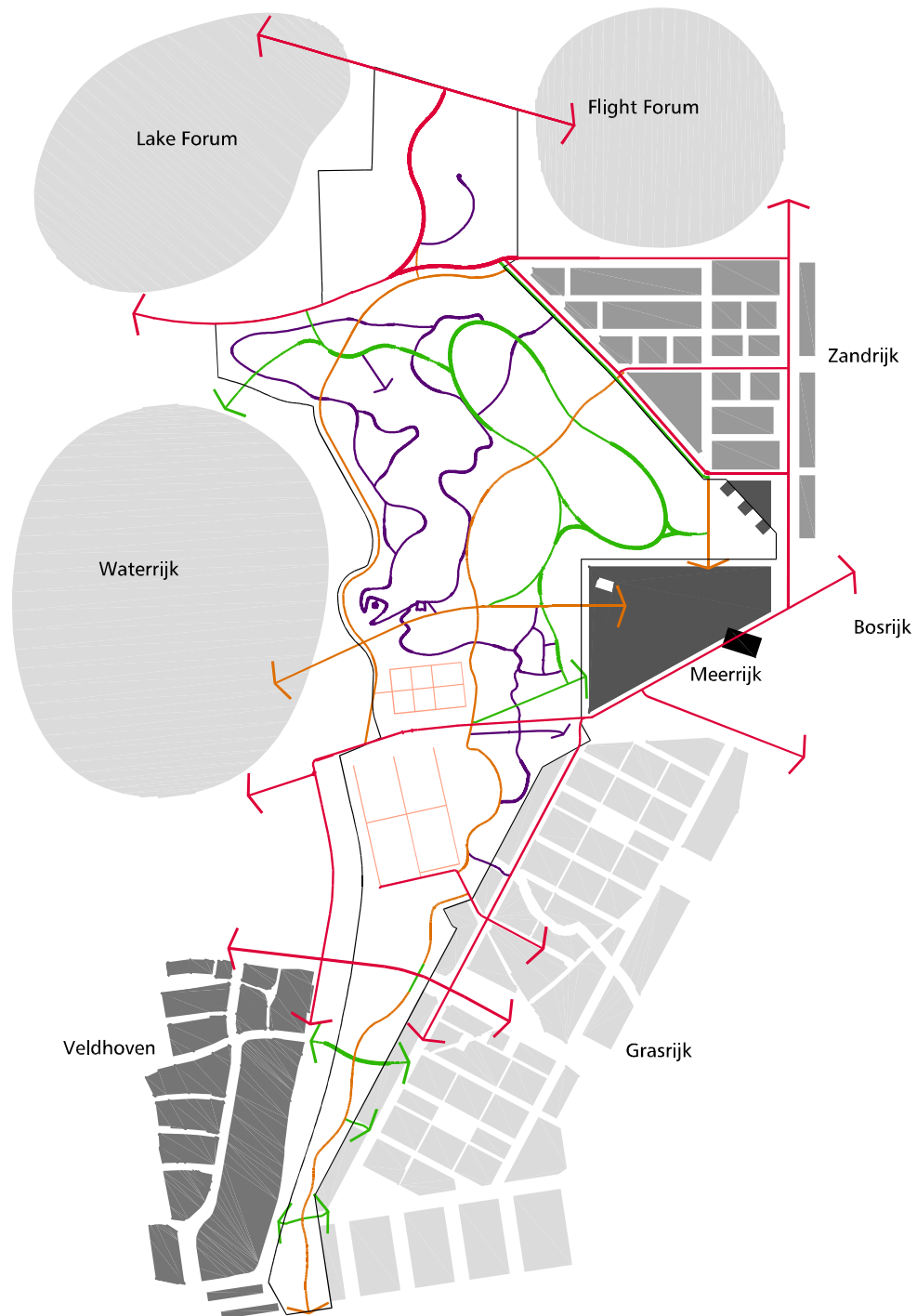
Er ligt een claim voor 1 à 2 ha volkstuinen, te situeren in het park. Volkstuinen zijn een planologisch zwakke functie, vaak op den duur omgezet in wonen. Om te voorkomen dat dit proces leidt tot woonbebouwing in het park is de plangrens verschoven. Het oppervlak wonen van Waterrijk is vergroot en hierin zijn de volkstuinen gesitueerd. Ze zijn gelegen in een openbaar toegankelijk groengebied en worden omgeven door hagen.

0 50 100 250 500m

- hoofdfietsroute
- hoofdroute park (breed fietspad en wandelpad)
- parkpad (normaal fietspad en wandelpad)
- avonturenpad (smal wandelpad / half verhard)
- ontsluiting sportvelden

Ontsluitingsstructuur Meerland

De paden in het Meerland sluiten aan op de wegen- en stratenstructuur in de bouwvelden langs het park. De lijnen en routes in de bebouwing lopen logisch in het park door en zorgen zo voor een goede doorbloeding van het park met fiets- en looproutes.

Er zijn drie typen paden in het Meerland; de hoofdroutes voor fietsers, skaters en voetgangers, de smallere parkpaden voor wandelaars, skaters en fietsers en de avontuurlijke paden alleen voor wandelaars. Deze drie typen vormen een complementair systeem.

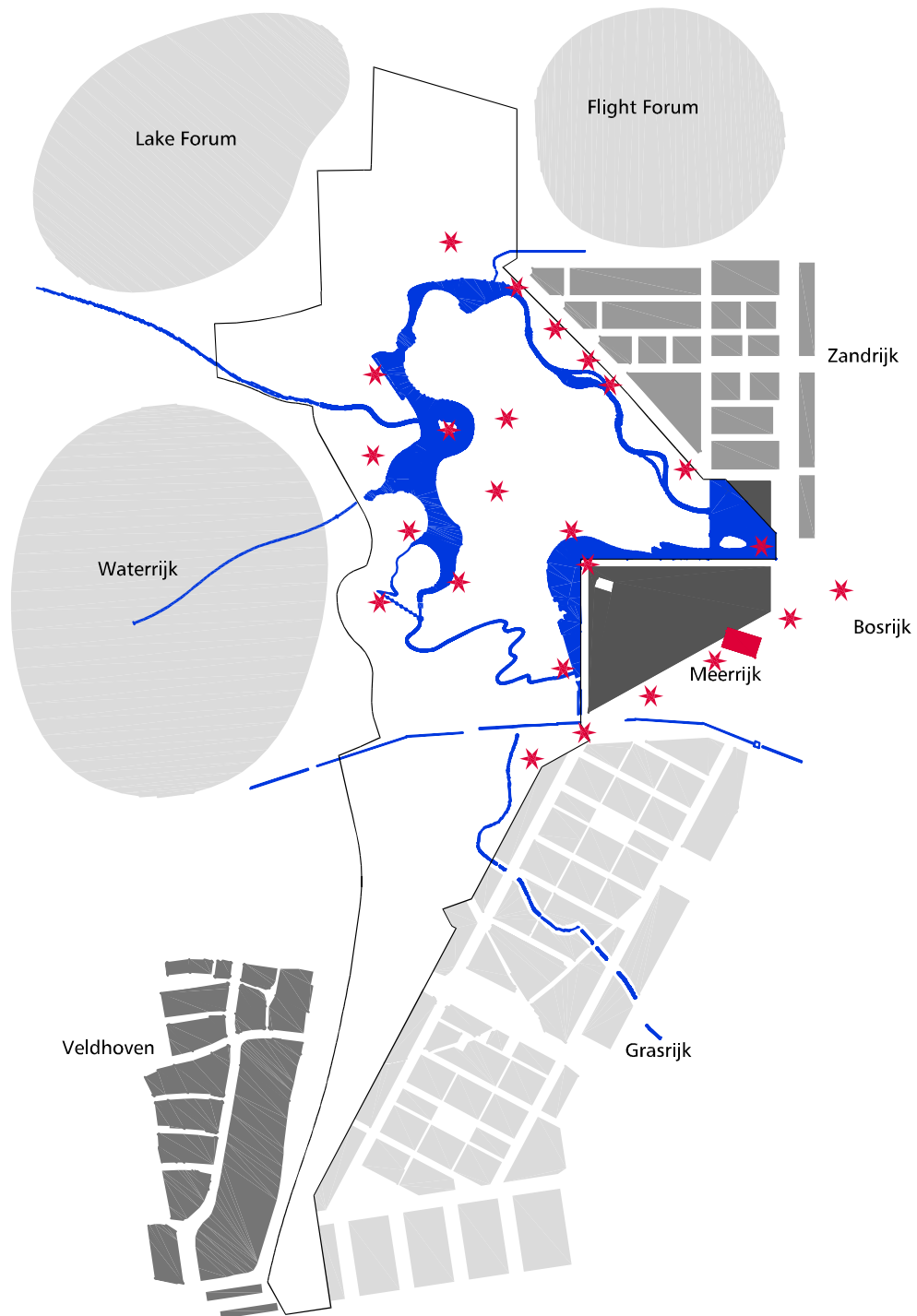
De hoofdroutes zorgen voor snelle verplaatsingsmogelijkheden, de parkpaden lenen zich meer voor slenteren, en hebben vooral een recreatieve functie. De avontuurlijke paden kronkelen door het park en zijn er om de natuur te ontdekken.

0 50 100 250 500m

- kunstobjecten
- informatiepunt

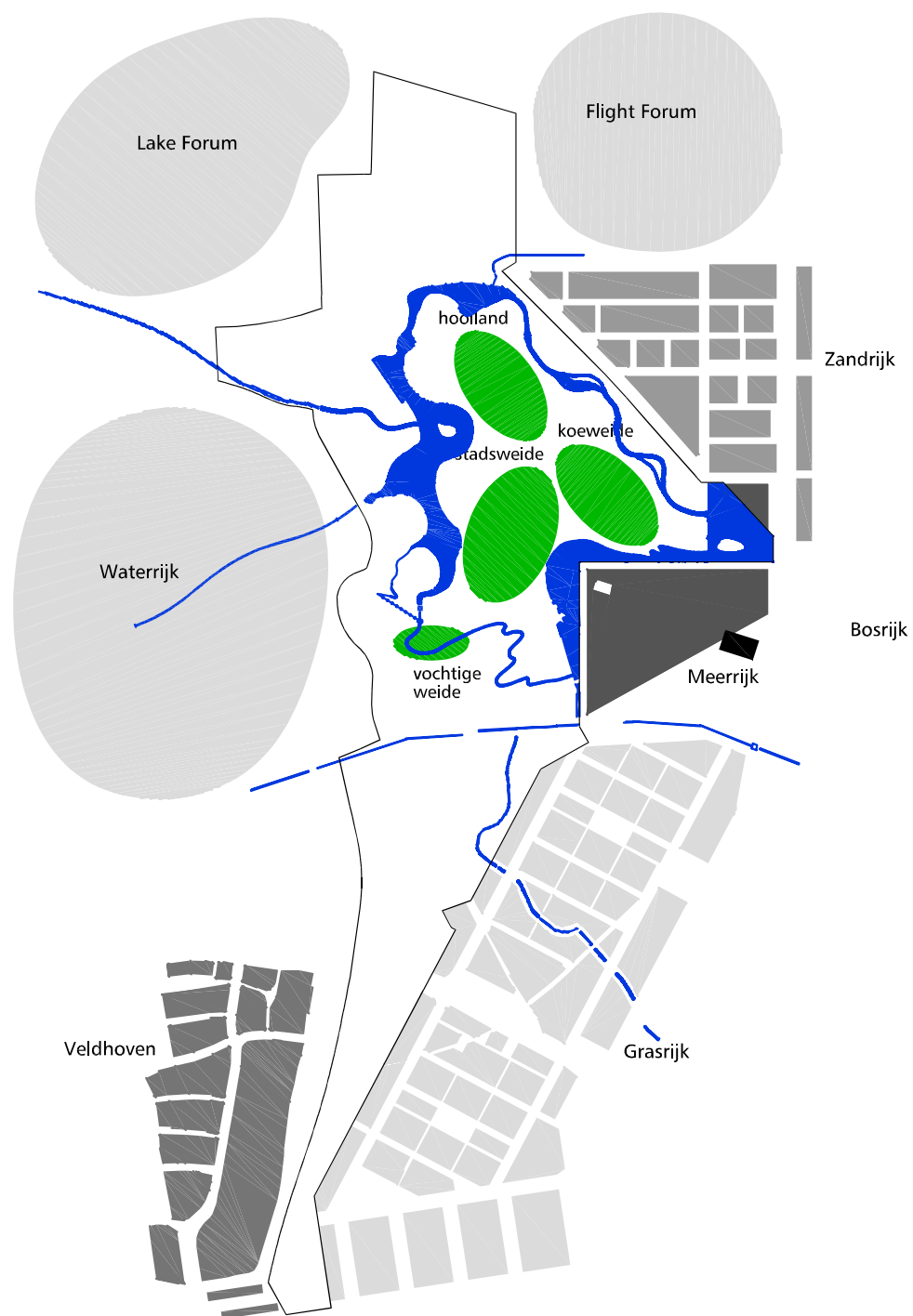
Beeldende kunst

Het Meerland is een uitstekende plek voor een buitenexpositie van beeldende kunst. Er kan een wandelroute worden uitgezet, die de bezoeker langs beelden en meer landschappelijke kunstuitingen voert. Zo kunnen bezoekers kennismaken met de verschillende delen van het park. De variatie aan ruimtesoorten in het park biedt aanknopingspunten om de tentoonstelling op een bepaalde wijze in te richten. Onderzocht moet worden of de bestaande militaire hangar een nieuwe bestemming als informatiepunt voor de beeldende kunst in het park kan krijgen.

0 50 100 250 500m

Beheer graslanden

Het grasland in het park bestaat uit verschillende typen: er is variatie naar gebruik, variatie in ecologische waarde, en variatie in soortenrijkdom van vegetatie.

De diverse graslanden zijn elliptisch van vorm, de onderscheiden graslanden worden gemarkeerd door middel van paaltjes. Als tijdelijke afscherming kan gebruik worden gemaakt van schrikdraad. De ovalen bestaan respectievelijk uit:

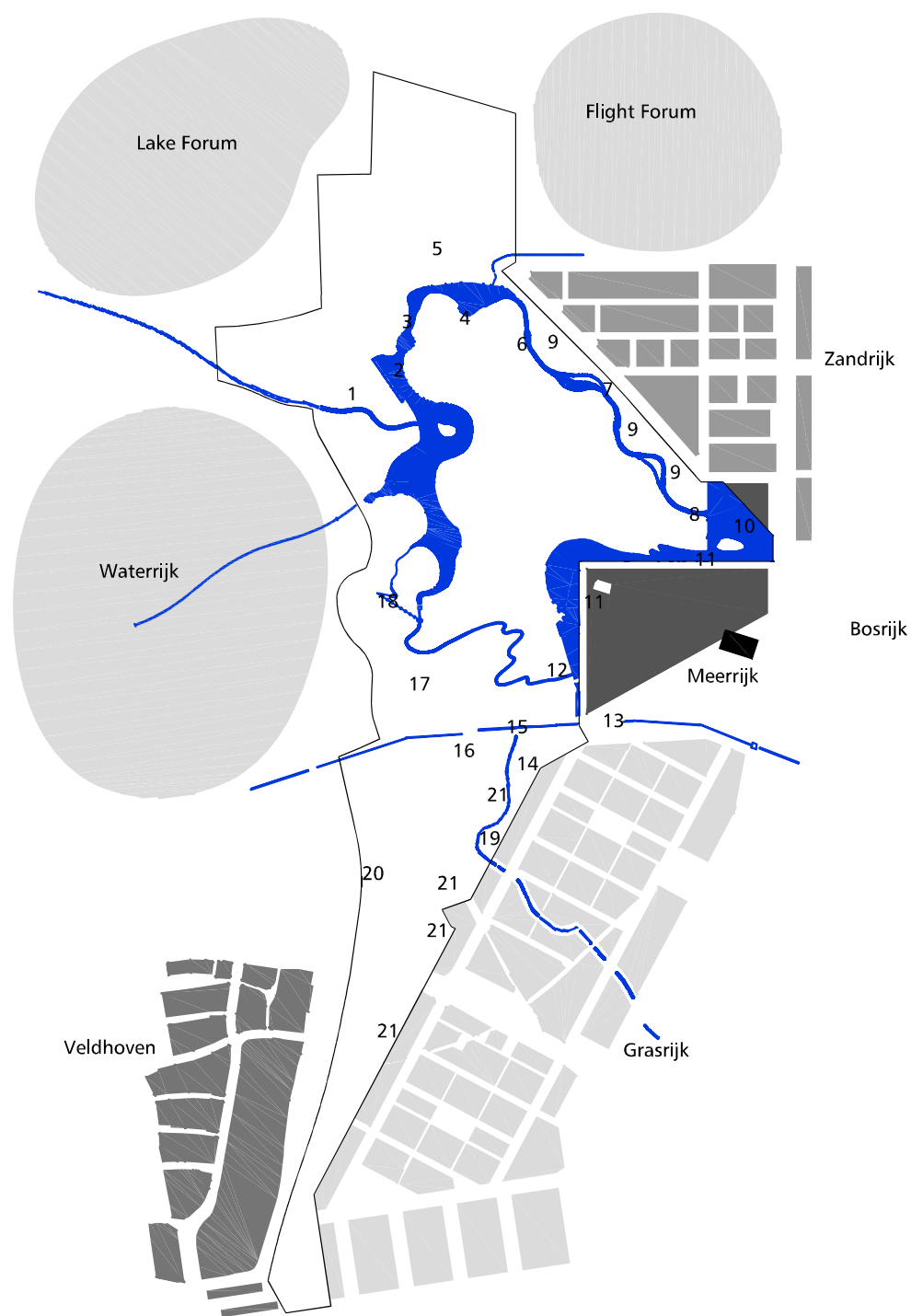
- Koeweide, te beleven vanuit het centrum en Zandrijk, het contrast tussen landelijk en stedelijk wordt opgevoerd.
- Hooiland, schraal voedselarm milieu, bloemrijk, ecologisch potentieel zeer waardevol, te beleven door een avontuurlijk pad.
- Stadsweide, kort regelmatig gemaaid gras, geschikte ondergrond voor sport en spel, manifestaties e.d.
- Vochtig beekdal, hooiland met een vochtig milieu, hierin zijn andere plantensoorten te verwachten.

Koeweide, hooiland en stadsweide zijn ruimtelijk uitwisselbaar, afhankelijk van het beheer en de activiteitenplanning van dat jaar.

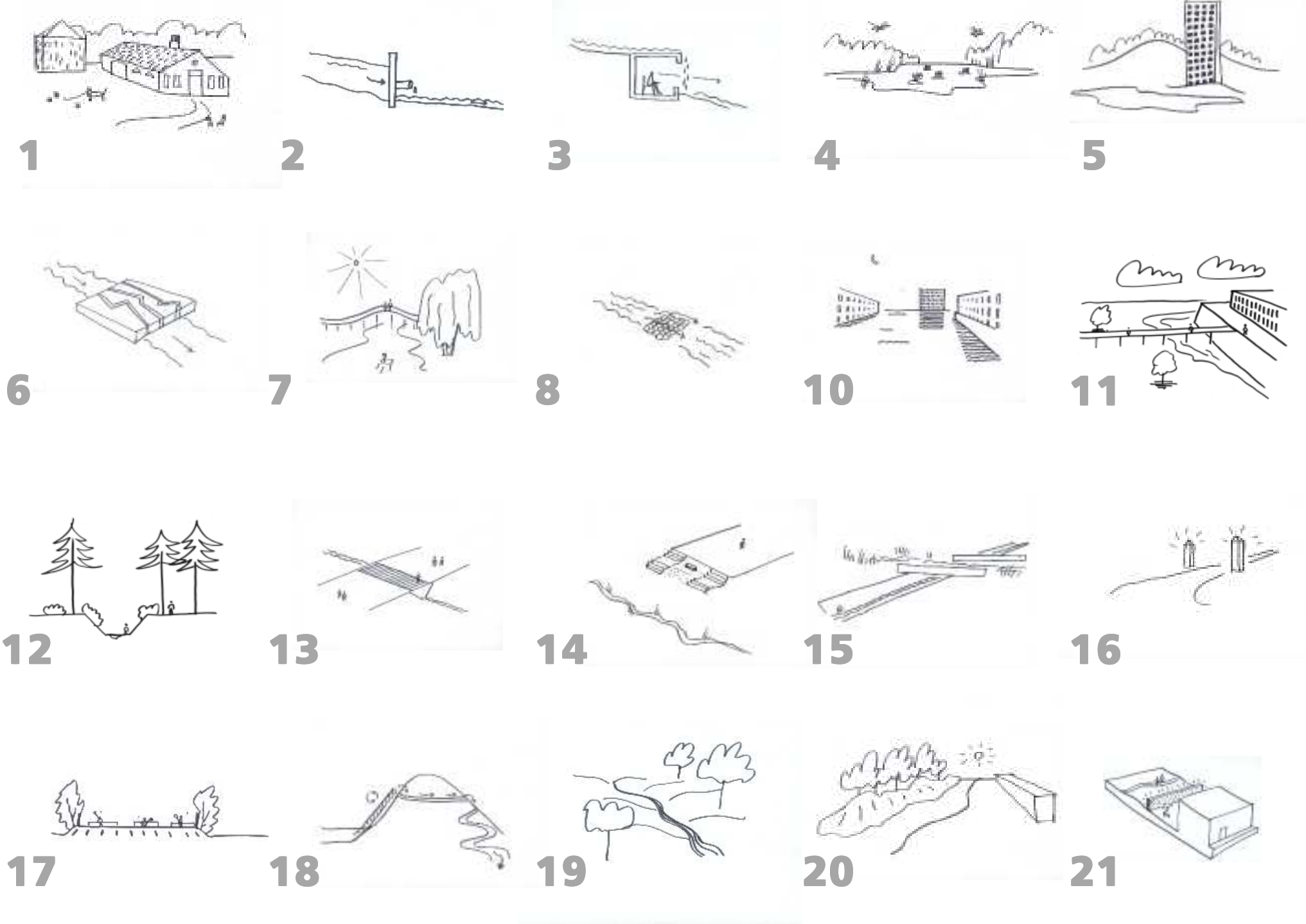
0 50 100 250 500m

1. stadsboerderij
2. dam
3. waterval
4. waterlelievijver
5. heuvel en torenflat
6. stroomversnelling (kunstmatig)
7. romantische brug
8. stroomversnelling (rotsblokken)
9. speelbastions
10. waterplein
11. brug: plankier
12. rhododendron-bos
13. rooster in esplanade
14. trap bij einde esplanade
15. aquaduct
16. restanten poort
17. tennisbanen op plateau
18. uitzichtheuvel met bron en tafel
19. wadi
20. heuvelrug
21. beukenhaag

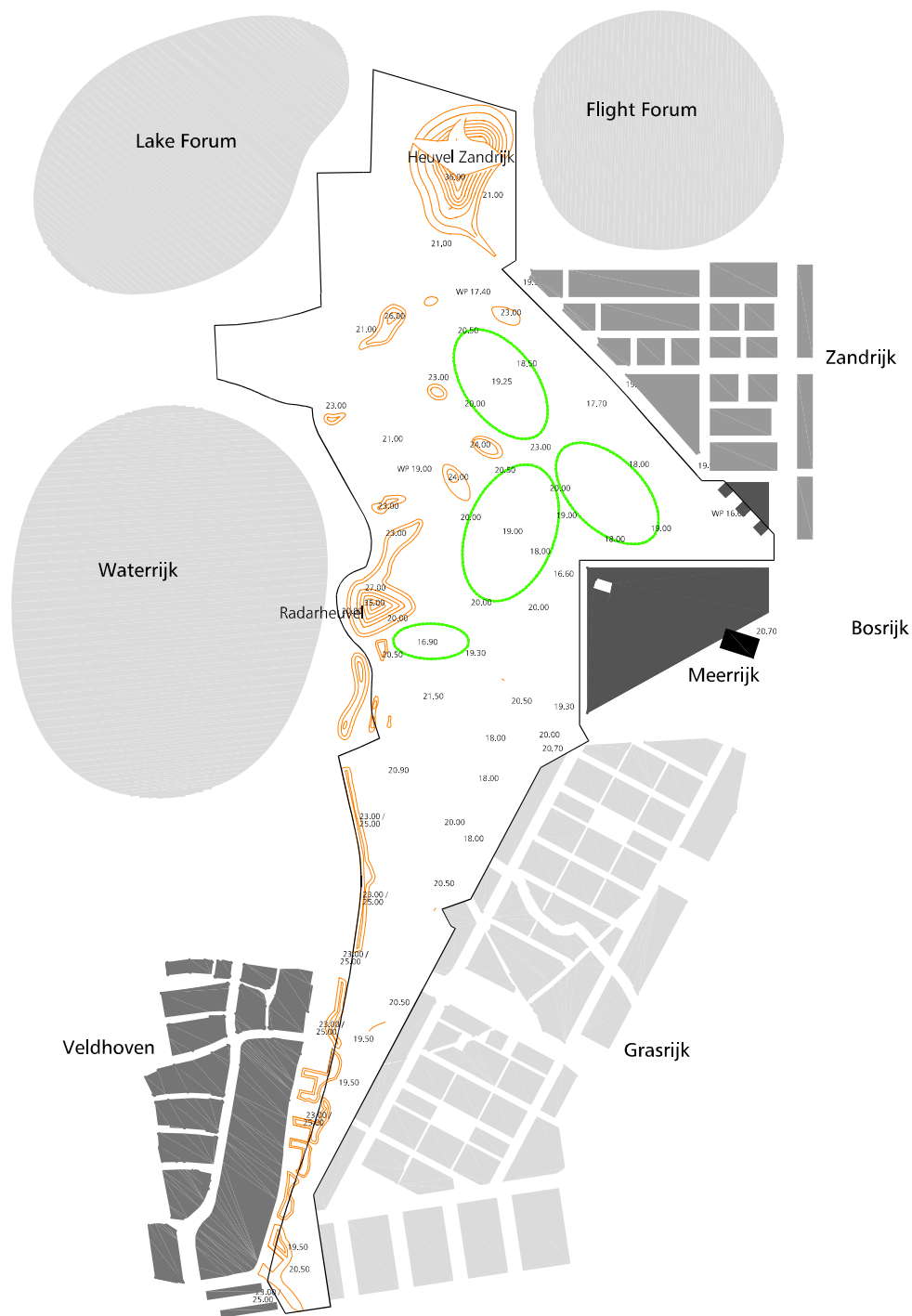
Details

Als de spreekwoordelijke 'krenten in de pap' ligt een aantal opvallende elementen verspreid in het park. Soms zijn dergelijke elementen gekoppeld aan water (zoals de waterval), soms aan het reliëf (zoals de uitzichtheuvel op het hoogste punt), soms ook aan bestaande gegevens in het terrein (zoals de vroegere kazernepoort, die kan blijven staan). Deze elementen markeren de bijzondere punten in het park of ze maken die punten bijzonder, ze verlenen identiteit aan het park, het zijn herkenningspunten en oriëntatiepunten. Hun opvallende eigenschappen maken dat ze zorgvuldig zullen moeten worden uitgewerkt.

0 50 100 250 500m

huidige MV = circa 20.50 + NAP

Reliëf

Door het van oorsprong tamelijk vlakke maaiveld te bewerken, krijgt het park een sterke ruimtelijke dynamiek.

Het reliëf bestaat uit een heuvelrug van 3 tot 5 meter hoog vanuit de zuidpunt tot aan de bestaande radarheuvel.

De radarheuvel wordt gehermodeleerd en krijgt een hoogte van 15 meter.

Een tweede heuvel ligt bij de entree naar Zandrijk, eveneens circa 15 meter hoog. Vanaf de heuvels is het watersysteem en het hele park goed te overzien.

Het autoverkeer wordt over de heuvel bij Zandrijk geleid, waardoor ook automobilisten een groots panorama over het park wordt geboden. Deze heuvel dient tevens als spottersheuvel voor het bekijken van vliegtuigen.

De open ruimte is opgebouwd uit een aantal ellipsen die een komvorm krijgen en op één oor liggen.

Daarmee ontstaat een natuurlijke afwatering naar aanliggende waterpartijen.

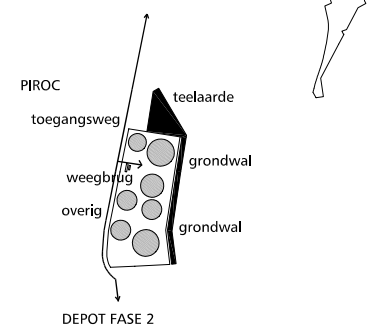
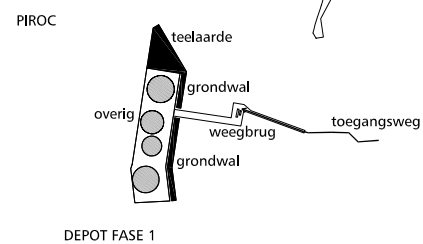
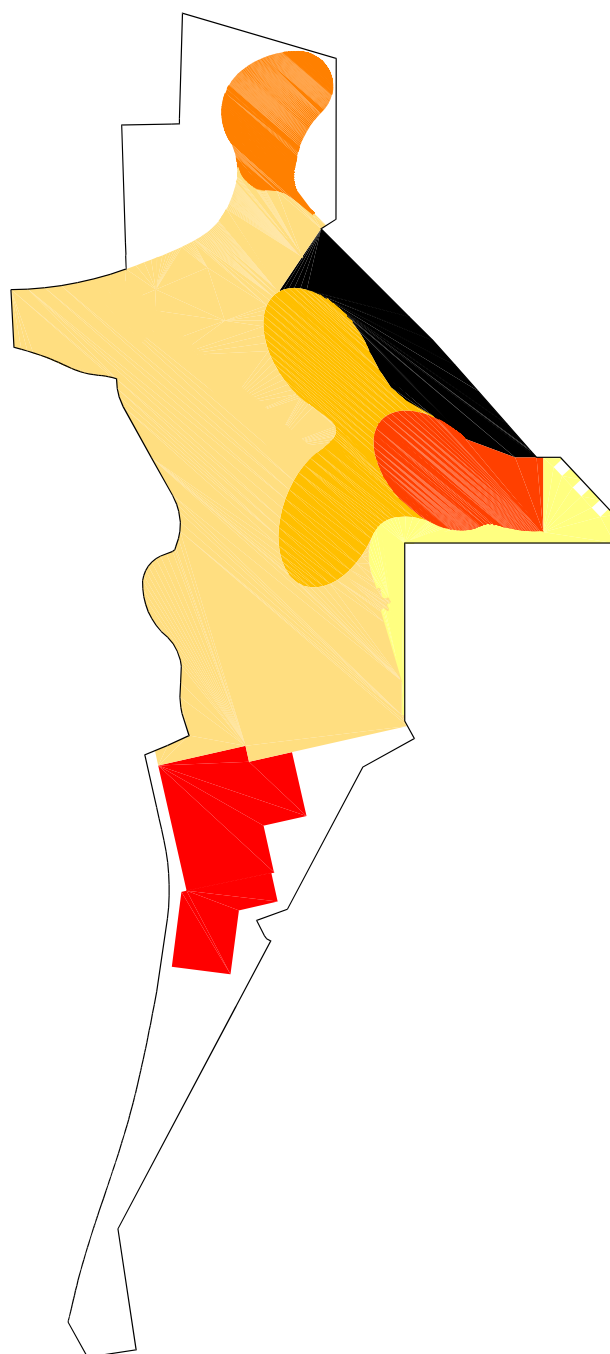

TIJD

0 50 100 250 500m

- fase 1a (najaar 2000)
- fase 1b (voorjaar 2001)
- fase 2 (?)
- fase 3a (begin 2003 - tegelijk met infra)
- fase 3b (medio 2003)
- fase 4 (2004)
- fase 5 (2005)

Fasering

Het park wordt niet in één keer aangelegd, maar gefaseerd. Daar zijn twee redenen voor: nog enige tijd blijft in het terrein een depot aanwezig van bouwmaterialen en nog niet alle gronden zijn verworven.

De gefaseerde aanleg van het park brengt met zich mee, dat ook het watersysteem gefaseerd zal worden uitgevoerd.

Het watersysteem, een kringloop immers, kan pas in zijn geheel functioneren als het park compleet is.

In de tussentijd zullen allerlei tijdelijke maatregelen worden getroffen om een goede doorstroming van het water mogelijk te maken en daarmee de waterkwaliteit optimaal te doen zijn.

De volgende fasering wordt aangehouden:

- Fase 1a: In het plantseizoen van 2000/2001 wordt de parkstrook die grenst aan Zandrijk ingeplant. De laaglandbeek wordt aangelegd. Om de beek al in dit stadium zachtjes te laten stromen wordt het water tijdelijk via een pijpleiding onder het fietspad teruggepompt.
- Fase 1b: In het voorjaar van 2001 worden, (afhankelijk van lopende verwervingstrajecten), de voetbalvelden aangelegd.
- Fase 2: Als de toegang tot het depot van bouwmaterialen kan worden verlegd, kan dan al de koeweide worden aangelegd. (2001/2002). Zo niet, dan vindt die aanleg later plaats (2003).
- Fase 3a: Aanleg van de ontsluiting vanuit Flight Forum via de spottersheuvel (begin 2003).
- Fase 3b: De overige twee ovalen worden aangelegd; het hooiland en de speelweide (medio 2003). Het depot zal dan verdwenen moeten zijn, eventueel naar buiten Meerland.
- Fase 4: De rest van Meerland wordt aangelegd (2004), uitgezonderd het water tegen Meerrijk aan. Dat water wordt in samenhang met de realisatie van Meerrijk aangelegd.
- Fase 5: Het water tegen Meerrijk aan wordt aangelegd (2005). De aanleg van het park is voltooid.

Planten van een boom. Middeleeuwse houtsnede.

Berken: wijkers op droge zandgrond

Een park moet groeien

Een park is een levend element in de stad en net als elke vorm van leven moet het groeien. Een park wordt aangelegd met jong plantmateriaal, iele boompjes en struikjes, en pas na jaren zal het park gaan beantwoorden aan de in dit rapport weergegeven beelden, die parken betreffen van soms honderden jaren oud.

Een jong park maakt vaak nog een wat lege indruk. Bij de uitwerking is hier op in te spelen door langzaam groeiende bomen in te planten, naast snel groeiende, een systeem toe te passen van aanplant van 'blijvers' en 'wijkers'. De 'blijvers' groeien langzaam, de 'wijkers' groeien hard. De 'wijkers' worden na verloop van tijd gerooid, maar zij geven door hun snelle groei al snel een beeld van een al met beplanting gevuld park. Als de 'blijvers' voldoende groot zijn geworden, worden de 'wijkers' gekapt, waardoor de 'blijvers' meer ruimte hebben om verder door te groeien.

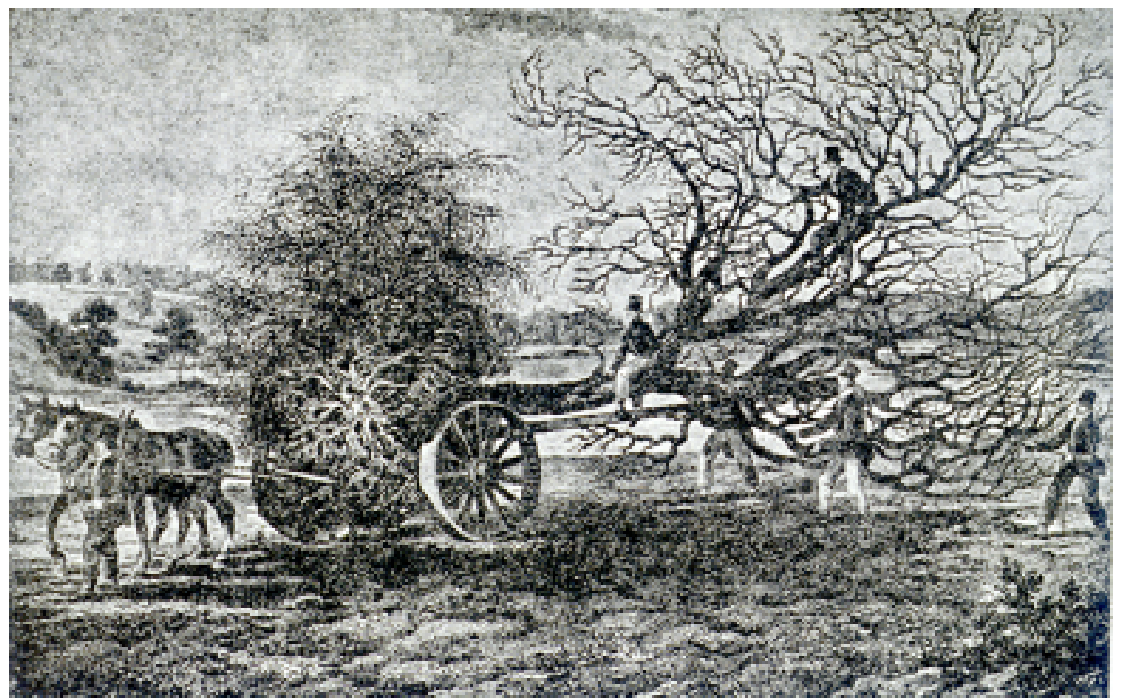
Behalve het systeem van 'blijvers' en 'wijkers' is er de mogelijkheid om al grote bomen aan te planten, maar dat is altijd een kostbare aangelegenheid, die niet overal binnen de gegeven begroting is toe te passen. Deze methode werd vaak toegepast bij kasteeltuinen die van meet af aan een volwassen indruk moesten wekken, maar in die gevallen waren blijkbaar riant financiële middelen aanwezig.

In Meerland bestaat de gunstige omstandigheid dat er al het nodige opgaande bos voorhanden is. Dit al bestaande bos wordt, zoveel als mogelijk is, meegenomen in het beplantingsplan van Meerland.

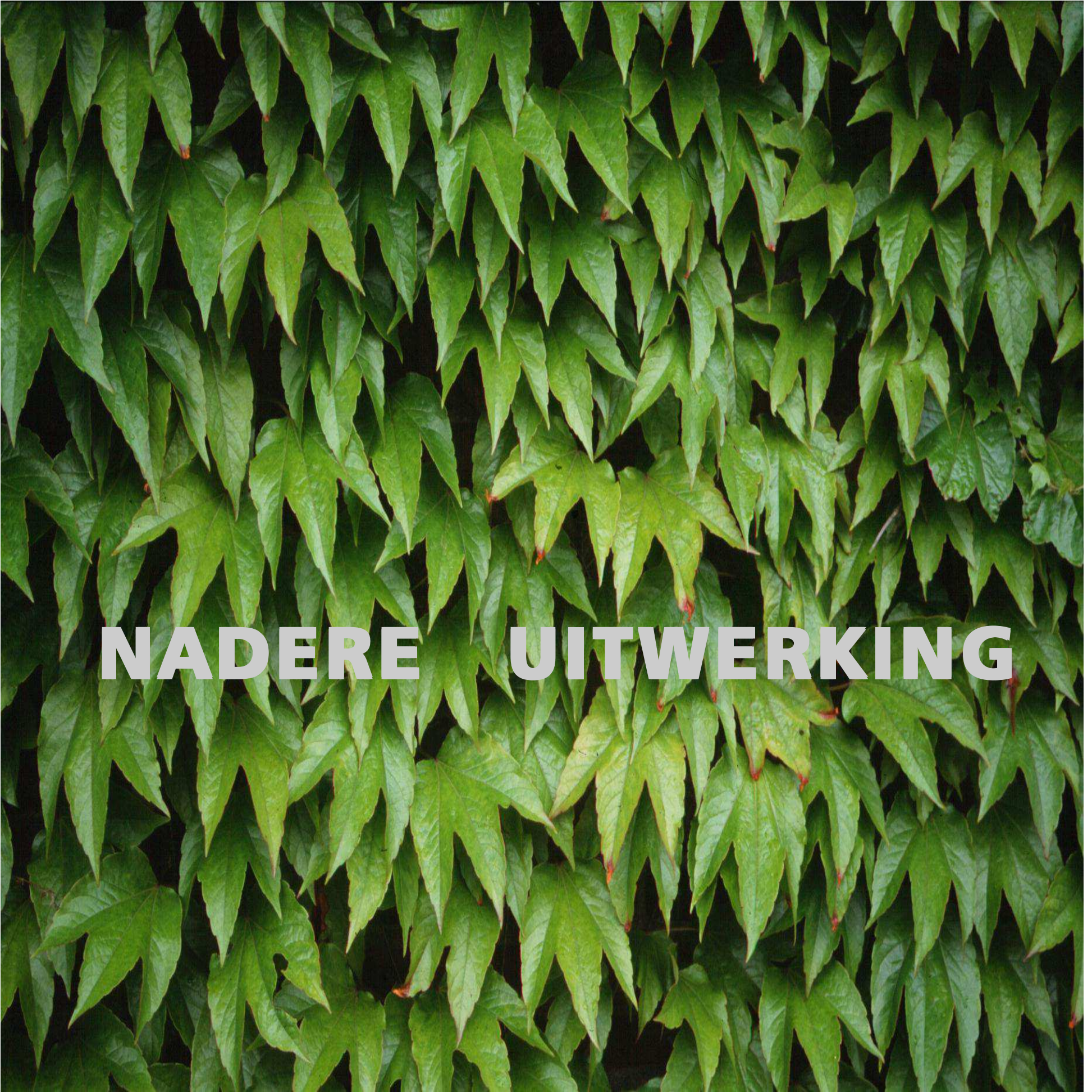
De situatie van 'boompje groot, plantertje dood' is een belangrijk thema voor in het communicatieplan richting bewoners en gebruikers. Door duidelijk te maken hoe een en ander werkt, kan ten aanzien van het park van meet af aan een gevoel van waarde en betekenis worden bewerkstelligd. De beeldende kunst kan hierbij ook een flink aandeel leveren.

Populieren: wijkers op vochtige zandgrond

Verplanten van een volwassen boom. Engeland, 18^e eeuw.

NADERE UITWERKING

Afvalbakken

type: 7.75 / Capitole
fabrikant: Bammens

Verlichtingsarmaturen

type: CDS560 Annecy
fabrikant: Philips

Zitmeubilair

type: PB 3000
fabrikant: Veksø

Parkmeubilair

Voor Meerland zal gezocht worden naar een samenhangend geheel van meubilair; banken, verlichting, afvalbakken, speelvoorzieningen, paaltjes en boombeschermers.
De voorkeur gaat uit naar strak vormgegeven meubilair, met toch een romantische uitstraling. Metalen delen van het straatmeubilair worden zoveel mogelijk voorzien van een grijze poedercoating (RAL 7016), om de eenheid te vergroten.

Speelelementen

type: 06700
fabrikant: BOAS / Kaiser & Kühne

type: 09300
fabrikant: BOAS / Kaiser & Kühne

type: 09052
fabrikant: BOAS / Kaiser & Kühne

type: 10130
fabrikant: BOAS / Kaiser & Kühne

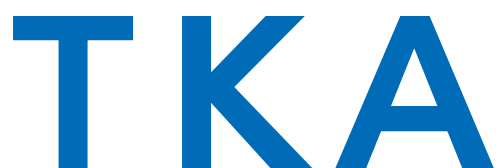
Afzetpalen

type: Inox
fabrikant: Velopa

type: 7.77
leverancier: Materiaaldienst Amsterdam

ontwerpbureau **TEUN KOOLHAAS ASSOCIATES**

Randstad 20-17
1314 BB ALMERE
t 036.5333424
f 036.5344251
info@tka.nl
www.tka.nl

november 2000
Ei9910

gemeente **EINDHOVEN**

Frederik van Eedenplein 1
Postbus 998
5600 AZ Eindhoven